

DOTYK SO ZMŔTVYCHVSTALÝM

(3. veľkonočná nedeľa B)

Ježiš Kristus vstal z mŕtvych – k životu bolo vzkriesené jeho telo. Kristove zmŕtvychvstalé a oslávené telo je prvá realita novozákonnej Cirkvi. Na tomto zmŕtvychvstalom Ježišovom tele je vidieť tie **znaky**, ktoré sa stanú charakteristickými pre jeho Cirkev. Pre Cirkev, ktorá je „mystickým telom Kristovým“. Pre Cirkev, ktorá je zmŕtvychvstalým Kristom „mystický“ prítomným v dejinách sveta. Pokúsme sa oné znaky Kristovho osláveného tela krátko naznačiť.

1. Zmŕtvychvstalý Ježiš sa nevrátil jednoducho do tej istej situácie, v ktorej bol predtým.

Pri čítaní evanjelia - ohľadom vzkriesenia - nás zarážajú dve skutočnosti, ktoré sa zdajú byť protichodné. Ježiš vstal z hrobu. To apoštoli po viacerých dôkazoch nakoniec uverili. Avšak zmŕtvychvstalý sa nevrátil jednoducho do tej istej situácie, v ktorej bol predtým. Už nebýva s učeníkmi, ale sa im zjavuje, obyčajne keď to vôbec nečakajú. A keď potom pred nimi stojí, osoby, ktoré ho tak dobre poznali, ho teraz nepoznajú. Mária Magdaléna si myslí, že je to záhradník (Jn 20, 15), emauzskí učenici sa na ceste dlho s ním rozprávajú bez toho, že by vedeli, že je to On (Lk 24, 18nn). Aby spoznali, že je to On, potrebujú k tomu zvláštne osvetlenie.

Niečo podobné sa odohráva pri poznávaní Cirkvi. Ľudia našej kultúry sa s Cirkvou stretávajú na každom kroku. I zásadový ateista, ktorý študuje dejiny, keď o nich píše, na mnohých stránkach sa zaoberá Cirkvou, jej rozvojom, jej postojom, jej miestom v dejinách sveta a národov. Politici sa pýtajú, ako sa k určitým otázkam stavia Cirkev. V praktickom živote sa potom stretávame s tzv. cirkevnými osobnosťami – pápež, biskupi apod.

Dá sa však povedať, že všetci, ktorí sa s Cirkvou stretávajú, aj Cirkev vidia? Dá sa to poznať podľa toho, za čo ju považujú. Možno by sa dalo vtipne povedať, že ju veľká časť dobrých ľudí považuje za záhradníka – podobne ako Mária Magdaléna zaňho pokladala Ježiša. Títo ľudia vidia ľudskú inštitúciu, spoločnosť, ktorá pestuje vedu, kultúru, mravnosť. Ale vidia v nej Ježišovo telo? Stretávajú sa v nej s Kristom, ktorý v Cirkvi žije po celé jej dejiny? K tomuto poznaniu je potrebné, aby im „Ježiš otvoril myseľ“, aby sa im On sám zjavil – podobne ako učeníkom.

2. Ježišovo zmŕtvychvstalé telo nie je viazané zákonmi priestoru.

Druhá vlastnosť Kristovho zmŕtvychvstaleho tela je taktiež nápadná. Jeho oslávené telo nie je viazané zákonmi priestoru. Prechádza zatvorenými dverami (Jn 20, 26). Zjavuje sa v Jeruzaleme, potom hneď v Galilei, potom zasa na Olivovej hore.

Oslobodiť sa od pút priestoru je odveká túžba človeka. Preto vynášiel auto, lietadlo, telefón, rádio, televíziu. Človek chce byť k druhému človeku blízko. Ešte pred sto rokmi, ak niekto šiel

do Ameriky, nedúfal, že sa so svojimi príbuznými stretne, že bude počuť ich hlas. Dnes telefonuje v ten istý deň, že šťastne doletel. Priestorovú vzdialenosť teda ľudia prekonávajú technikou. Oveľa ťažšie sa už prekonávajú vzdialenosti duševné: reč, mentalita, výchova, kultúra.

Kto študuje dejiny Cirkvi, nestačí sa diviť, ako ľahko Cirkev prechádza týmito rôznymi múrmi a priehradami. Bola založená v Jeruzaleme. Jej prvá forma bola tá, ktorej hovoríme „žido-kresťanská“. Ale hneď vzápätí sa objavuje v prostredí gréckom, rímskom, sýrskom, egyptskom – povestnom svojou uzavretosťou. Cirkev tiež prenikla medzi vtedajších „barbarov“ – ako sa nazývali nové kmene dobývajúce Rímsku ríšu.

I dnešná doba toto prejdenie Cirkvi cez zatvorené dvere neustále konštatuje. Koľko krajín a systémov sa pred ňou neustále zamyká a stavia strážu pred dvere! Cirkvi však stačia i najmenšie škulinky – ako napríklad, knižočky, brožúrky - , ktorými svetlo Kristovo prenikne dovnútra. Často sa však stáva, že všetci, ktorí sa starajú o to, aby neprenikla z vonku, zrazu sa s ňou stretnú priamo vo vnútri – konvertiti.

3. Ježišovho zmŕtvychvstaleho tela sa môžu učenici dotýkať.

Tretia vlastnosť osláveného Ježišovho tela je tá, že sa ho učenici môžu dotýkať. Môžu sa presvedčiť, že je z mäsa a kostí, že nie je obyčajný duch. Evanjelium kladie na túto okolnosť veľký dôraz (Lk 24, 39). Zmŕtvychvstalý Ježiš sa prejavuje zvláštnym spôsobom, ale je skutočný a opravdivý človek. A človeka sa môžeme dotýkať, podať mu ruku, prezrieť si jeho rany. Apoštoli to robili i pred Ježišovým zmŕtvychvstaním. Teraz sa však dotýkajú človeka-Boha, Syna Máriinho a Syna Otcovho.

Podobné je i zjavenie Cirkvi v dejinách. Má všetky vlastnosti ľudskej spoločnosti. Môžeme sa jej dotýkať telesne: navštevovať kostoly, hovoriť s kňazmi a veriacimi, študovať jej liturgiu, právo; môžeme ohmatávať jej rany – t.j. vidieť, aké škody trpí v boji o život. Dokonca sa smieme dotýkať i tej reality, ktorá je najduchovnejšia v pravom zmysle, a tou sú sviatosti. Tela Kristovho sa priamo dotýkame v Eucharistii, činnosť Ducha Svätého je v zmyslami postrehnuteľnej realite – v krstnej vode, v oleji na pomazanie chorých; a nakoniec v realite viditeľného sveta, ktorá vstupuje do Cirkvi ako časť jej štruktúry ako tela Kristovho.

Pri styku s Cirkvou majme na mysli tieto „znaky“, ktorými sa prejavovalo Ježišovo zmŕtvychvstale telo. A vidíme ich i na mystickom tele Kristovom, ktorým je Cirkev. Vtedy sa dotkneme Zmŕtvychvstaleho už tu na zemi, a budeme naplnení tou radosťou, ktorou boli naplnení učenici po dotyku s Ním. Amen.